

Νέα αναβολή της ευρωβοήθειας για τους άπορους

Τον Ιανουάριο αναμένεται η πρώτη μεγάλη διανομή προϊόντων - Πού απευθύνεται το πρόγραμμα

Σε νέα αναβολή, αυτήν τη φορά για το πρώτο δεκαπενθήμερο του Γενάρη, φαίνεται πως οδηγείται ο σχεδιασμός για την υποστήριξη εκατοντάδων χιλιάδων οικογενειών που ζουν σε συνθήκες ακραίας φτώχειας μέσω του νέου προγράμματος ευρωβοήθειας, το οποίο τρέχει με ευθύνη του υπουργείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΖΟΥΚΑ

Πρόκειται για το πρόγραμμα «επιδοστικής και βασικής υλικής συνδρομής για το Ταμείο Ευρωπαϊκής Βοήθειας για τους Απόρους», μέσω του οποίου στις περιοχές της ανατολικής και της δυτικής Θεσσαλονίκης υπολογίζεται ότι θα λάβουν βοήθεια περίπου 24.500 οικογένειες. Ωστόσο, οι δικαιούχοι του προγράμματος, παρά το γεγονός ότι κλήθηκαν να καταθέσουν τις αιτήσεις τους μέσα στο περασμένο καλοκαίρι, ακόμη τελούν εν αναμονή του νέου πακέτου ευρωβοήθειας. Αυτός, εξάλλου, είναι και ο κυριότερος λόγος για τον οποίο ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης Γιάννης Μπουτάρης άσκησε δριμύτατη κριτική για την οργάνωση του συγκεκριμένου προγράμματος, λέγοντας χαρακτηριστικά ότι «το κράτος είναι κατάπτυστο».

Όπως ανέφερε η αντιδήμαρχος Κοινωνικής Πολιτικής και Αλληλεγγύης του δήμου Θεσσαλονίκης Καλλιψώ Γούλα, η πρώτη μεγάλη διανομή προϊόντων στους δικαιούχους του προγράμματος, σύμφωνα με την ενημέρωση που έχει γίνει από το αρμόδιο υπουργείο, αναμένεται μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Γενάρη.

Πολύμηνες καθυστερήσεις

Την έντονη δυσφορία του για τις επάλληλες καθυστερήσεις στην έναρξη υλοποίησης του προγράμματος επιδοστικής και βασικής υλικής συνδρομής εξέφρασε ο αντιπεριφερειάρχης Κοινωνικής Συνοχής και Αλληλεγγύης Κεντρικής Μακεδονίας Χάρης Αηδονόπουλος.

Όπως υπενθύμισε, ο αρχικός σχεδιασμός προέβλεπε ότι η πρώτη διανομή, που θα περιελάμβανε είδη ατομικής υγιεινής και οικιακού καθαρισμού, όπως επίσης φρούτα, λαχανικά και ωνά κρέατα, θα γινόταν τον περασμένο Οκτώβριο. Στην πορεία -καθώς οι σχετικοί διαγωνισμοί, που για το τρέχον έτος διενεργήθηκαν με ευθύνη του υπουργείου, δεν είχαν καταλήξει- η έναρξη του προγράμματος μετατέθηκε χρονικά για τον Νοέμβριο, χωρίς ωστόσο το συγκεκριμένο χρονικό όριο εντέλει να τηρηθεί. Εξάλλου, παρά τις για το αντίθετο προσπάθειες που καταβλήθηκαν δεν στάθηκε δυνατό οι δικαιούχοι του προγράμματος να λάβουν βοήθεια ούτε καν πριν από τα Χριστούγεννα.

Η παροχή της ευρωβοήθειας μετατέθηκε πλέον για το πρώτο δεκαπενθήμερο του Γενάρη, αλλά ακόμη οι φορείς που θα αναλάβουν τη διανομή των προϊόντων δεν έχουν στα χέρια

Σε νέα αναβολή, αυτή τη φορά για το πρώτο δεκαπενθήμερο του Γενάρη, φαίνεται πως οδηγείται ο σχεδιασμός για την υποστήριξη εκατοντάδων χιλιάδων οικογενειών που ζουν σε συνθήκες ακραίας φτώχειας.

τους την ακριβή λίστα με τα είδη που θα προσφερθούν σε αυτήν τη φάση.

Η μάχη του κοτόπουλου

«Μέχρι στιγμής έχει συμβασιοποιηθεί το σκέλος των διαγωνισμών που αφορά είδη ατομικής υγιεινής και οικιακού καθαρισμού. Ωστόσο, δεδομένου ότι η διανομή των προϊόντων συνεπάγεται ένα υψηλό κόστος, εμείς δεν θα κινήσουμε τη διαδικασία πριν σταλούν και τα είδη άμεσης κατανάλωσης, όπως ενδεικτικά τα πουλερικά, που δικαιούνται οι άνθρωποι που συμμετέχουν στο πρόγραμμα», ξεκαθαρίζει σε όλους τους τόνους ο αντιπεριφερειάρχης Κοινωνικής Συνοχής και Αλληλεγγύης Κεντρικής Μακεδονίας.

Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά, από την ενημέρωση που έχει γίνει μέχρι στιγμής από τις αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου προκύπτει ότι το επόμενο διάστημα θα υπάρχει η δυνατότητα να διανεμηθούν 17.000 πουλερικά σε όλη την επικράτεια. «Τόσες είναι μόνο οι δικές μας ανάγκες», επισημαίνει σχηματικά ο κ. Αηδονόπουλος, παρατηρώντας ότι είναι αδιανόητο να αποστέλλονται είδη που δεν επαρκούν, για να καλυφθούν οι ανάγκες όλων των δικαιούχων κάθε περιοχής. «Αναλογικά, σε εμάς θα αποσταλούν προς διανομή 4.000 κοτόπουλα. Ποιος, λοιπόν, θα επιλέξει σε ποιες οικογένειες θα γίνει διανομή και σε ποιες όχι», διερωτήθηκε ο αντιπεριφερειάρχης.

Βοήθεια σε 24.500 οικογένειες

Για την υλοποίηση του προγράμματος στη

Θεσσαλονίκη έχουν συγκροτηθεί δύο κοινωνικές συμπράξεις, εκ των οποίων η πρώτη υπό την ομπρέλα του κεντρικού δήμου καλύπτει την ανατολική πλευρά και η δεύτερη υπό την ομπρέλα της περιφέρειας καλύπτει τη δυτική πλευρά της πόλης.

Στο δήμο Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με τα στοιχεία που γνωστοποίησε η κ. Γούλα, βοήθεια θα λάβουν περίπου 5.500 οικογένειες που ζουν σε συνθήκες ακραίας φτώχειας, ενώ συνολικά στην ανατολική Θεσσαλονίκη το νέο πακέτο ευρωβοήθειας απευθύνεται σε περισσότερες από 8.500 οικογένειες. Στη δυτική πλευρά της πόλης, σύμφωνα με τον κ. Αηδονόπουλο, οι δικαιούχοι υπερβαίνουν τους 16.000.

Το πρόγραμμα «επιδοστικής και βασικής υλικής συνδρομής για το Ταμείο Ευρωπαϊκής Βοήθειας για τους Απόρους» απευθύνεται σε άτομα με ετήσια εισοδήματα κάτω των 3.000 ευρώ και σε ζευγάρια με εισοδήματα κάτω των 4.500 ευρώ, προσαυξανόμενα κατά 1.500 ευρώ για κάθε ενήλικο εξαρτώμενο μέλος της οικογένειας και κατά 900 ευρώ για κάθε ανήλικο εξαρτώμενο μέλος.

Στόχος του προγράμματος είναι να βοηθηθούν περίπου 410.000 ωφελούμενοι σε όλη τη χώρα.

Σύμφωνα με στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, το 88,4% του φτωχού πληθυσμού αδυνατεί να καλύψει τις συνήθεις ανάγκες του, ενώ ανησυχητικό είναι το γεγονός πως αντίστοιχες δυσκολίες αντιμετωπίζει και το 67,1% του μη φτωχού πληθυσμού.

**ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ
Ξεσήκωσε θύελλα
με την «υποχρεωτική
στράτευση γυναικών»**
ΣΕΛ. 4

04

ΔΕΥΤΕΡΑ 28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2015 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Σφοδρή κόντρα του Ποταμιού και του ΠΑΣΟΚ με τους Ανεξάρτητους Έλληνες ξέσπασε χθες με αφορμή τη στράτευση των γυναικών, με το Ποτάμι να κάνει λόγο για εθνικολαϊκιστές και τον Π. Καμμένο να αποκαλεί τον Στ. Θεοδωράκη «τσουτσέκι του Σημίτη».

Η αφορμή δόθηκε από δημοσιεύματα σχετικά με το σχεδιασμό του υπουργείου Άμυνας για τη στράτευση των γυναικών που προωθεί ο υπουργός Πάνος Καμμένος και ο οποίος προβλέπει υποχρεωτική κατάταξη στο στρατό για όσες διεκδικούν την εισαγωγή τους στα σώματα ασφαλείας (Αστυνομία, Πυροσβεστική και Λιμενικό) και προαιρετική για τις υπόλοιπες. Επίσης ο σχεδιασμός του υπουργού Άμυνας και προέδρου των ΑΝΕΛ προβλέπει τη δημιουργία στρατιωτικών λυκείων στη γραμμή ενίσχυσης των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας.

«Εθνολαϊκιστής με στολή»

Η πρώτη αντίδραση του Ποταμιού, που προκάλεσε στη συνέχεια τη σφοδρή ανηπαράθεση με τους ΑΝΕΛ, στην οποία ενεπλάκη και το ΠΑΣΟΚ, έκανε λόγο για παραλήρημα των ΑΝΕΛ χαρακτηρίζοντας τον Π. Καμμένο επικίνδυνο.

«Ο υπουργός Καμμένος γίνεται όλο και πιο επικίνδυνος. Και κάνουν λάθος όσοι τον αντιμετωπίζουν ως γραφικό. Ο πολιτικός επικεφαλής των Ενόπλων Δυνάμεων φορά όλο και περισσότερο στρατιωτικές στολές και σκηνοθετεί επισκέψεις-τελετές, όπου πρόσωπα και απόψεις υποχρεούνται σε πολεμική αμφίεση», ανέφερε το Ποτάμι, που απορρίπτει το σχεδιασμό Καμμένου ως ανοησίες. «Ο ίδιος δεν απέχει πολύ από το να επαναυσιτήσει γιορτές για την «πολεμική αρετή». Ο ΣΥΡΙΖΑ τον καλύπτει με τη σιωπή του, του αφήνει μεγάλο χώρο στη διαμόρφωση της νέας «κυρίαρχης» ιδεολογίας του εθνολαϊκισμού. Αυτή τη μεγάλη πολιτική ευθύνη του ΣΥΡΙΖΑ θα αποδοθεί από την κοινωνία», σχολίασε το Ποτάμι.

Θέση κοντά στα επιχειρήματα του Ποταμιού πήρε και το ΠΑΣΟΚ, που επίσης μίλησε για «νέο παραλήρημα του κ. Καμμένου». «Αυτοί είναι οι ΑΝΕΛ. Ακροδεξιοί, φανατικοί, ομοφοβικοί. Εμείς έχουμε ήδη καταδικάσει αυτό που εκφράζουν. Ο ΣΥΡΙΖΑ όμως εξακολουθεί να τους καλύπτει και να τους εναγκαλιέται για την καρέκλα, για την εξουσία. Χωρίς αρχές και αξίες», τόνισε το ΠΑΣΟΚ και σημείωσε πως «αριστερή κυβέρνηση με ακροδεξιούς δεν γίνεται. Φαίνεται ότι κάποιοι νέρωσαν

**Μετωπική Ποταμιού-ΠΑΣΟΚ
με ΑΝΕΛ και Καμμένο**

Τα σενάρια για τη στράτευση συγκεκριμένης κατηγορίας γυναικών οδήγησαν σε νέα πολιτική σύγκρουση

Προφανός ο Π. Καμμένος λόγω των συχνών επισκέψεών του στα στρατόπεδα εντόπισε πως αυτό που λείπει είναι ο γυναικείος πληθυσμός. Μένει να δούμε τι θα πράξει ο ΣΥΡΙΖΑ με τους αυθορμητισμούς του υπουργού Εθνικής Άμυνας.

παρά πολύ το κρασί τους. Ο ελληνικός λαός βγάζει ήδη τα συμπεράσματά του».

Ήπια ήταν η αντίδραση της Ένωσης Κεντρώων, που σχολίασε πως «οι απόψεις του κ. Καμμένου εφαρμόζονται σε χώρες που βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση και επομένως δεν μπορούμε να κατανοήσουμε το πνεύμα του. Ευχόμαστε να ανακαλέσει τις αποφάσεις του».

«Εθελόδουλος και τσουτσέκι»

Εξίσου δηλητηριώδης ήταν η απάντηση των Ανεξάρτητων Ελλήνων προς τα δύο κόμματα. Η εκπρόσωπος των ΑΝΕΛ Μαρίνα Χρυσοβελώνη

απαντώντας στο Ποτάμι ανέφερε ότι «οι άναρθρες και υστερικές κραυγές του Ποταμιού και του εθελόδουλου Στ. Θεοδωράκη αφήνουν πανερά αδιάφορη τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων». Όπως τόνισε, «μετά το στραπάτο που στις τελευταίες εκλογές το μένος του κατά φαντασίαν πρωταγωνιστή εναντίον του υπουργού Ε. Άμυνας Π. Καμμένου σε συνάρτηση με τις ιδεοληπτικές εμμονές του και το άγχος του να δείξει ότι υπάρχει παρά τον εγγενή τυχοδιωκτισμό του τον καθιστούν ολοένα και πιο γραφικό». Ωστόσο πιο εμπρηστική ήταν η προσωπική απάντηση του Π. Καμμένου προς τον Στ. Θεοδωράκη μέσω Twitter, που

ανέφερε ότι «το 'τσουτσέκι του Σημίτη, ο αδελφός' Γιάννου, ενώ έγινε ξεροπόταμος λόγω απώλειας μέσων των εργαλάβων, επιτίθεται».

Σε ό,τι αφορά το ΠΑΣΟΚ, η Μ. Χρυσοβελώνη σχολίασε πως «το όψιμο ενδιαφέρον του ΠΑΣΟΚ για τον πρωθυπουργό, τον οποίο μέχρι πρότινος έβριζε, εκπλήσσει. Τώρα θέλει να τον προστατεύσει από την «κακή» παρέα του Π. Καμμένου και των ΑΝΕΛ. Μετά την πολύχρονη καταστροφική διακυβέρνηση της πατρίδος μας τώρα επιδίδεται στο καινούργιο σπορ των ανέξοδων συμβουλών. Κυρία Γεννηματά, συνεχίστε παρέα με τον κ. Βενιζέλο, πλέον κανείς δεν σας λαμβάνει υπ' όψιν».

ΠΟΛΙΤΙΚΗ & διπλωματία

Δίνει τις επικουρικές, για να σώσει τις κύριες συντάξεις

Επείγεται η κυβέρνηση για ασφαλιστικό και κόκκινα δάνεια, ενώ πάει πιο πίσω το φορολογικό σε συμφωνία με τους δανειστές

Μειώσεις στις επικουρικές συντάξεις της τάξης του 15% με 20% προανήγγειλε χθες ο Αλέκος Φλαμπουράρης. Ο υπουργός Επικρατείας διαβεβαίωσε παράλληλα ότι δεν πρόκειται να υπάρξει μείωση στις κύριες συντάξεις, ενώ εμφανίστηκε βέβαιος ότι οι 153 βουλευτές της κυβερνητικής πλειοψηφίας θα ψηφίσουν το ασφαλιστικό και το νομοσχέδιο για τα κόκκινα δάνεια.

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΗΛΙΑΔΗ

Σύμφωνα με όσα είπε χθες (στο ΣΚΑΙ) ο κ. Φλαμπουράρης η κυβέρνηση φαίνεται να επισπεύδει τους σχεδιασμούς της για το ασφαλιστικό, με στόχο αυτό να έχει ψηφιστεί ως τις 15 ή 16 Ιανουαρίου. Πληροφορίες αναφέρουν ότι το κυβερνητικό επιτελείο σκοπεύει να έχει έτοιμο το νομοσχέδιο στην αρχή της επόμενης εβδομάδας. Στις προθέσεις του Μεγάρου Μαξίμου είναι οι προτάσεις να σταλούν στους εκπροσώπους των δανειστών γύρω στις 5 με 6 του μήνα, ώστε να ακολουθήσει μία εκ του συλλεγμού συζήτηση με τον αρμόδιο υπουργό Γιώργο Κατρούγκαλο στις 8 Ιανουαρίου. Ενδεικτικές των κυβερνητικών προθέσεων ήταν οι χθεσνές δηλώσεις του κ. Φλαμπουράρη. Ο υπουργός Επικρατείας είπε ότι για τις επικουρικές συντάξεις γίνεται προσπάθεια η μείωση να είναι μικρή, 15% με 20%, και σημείωσε ότι η λύση στο ασφαλιστικό είναι τα έσοδα και όχι οι περικοπές. «Στις κύριες συντάξεις δεν θα υπάρξει καμία περικοπή, δεν θα γίνει δωδεκάτη μείωση. Θα προσπαθήσουμε να μην υπάρξει και στις επικουρικές. Θα δώσουμε μάχες. Δεν θα καταργηθούν πλήρως οι επικουρικές. Η μείωση θα είναι μικρή, 15% με 20% το πολύ». Ωστόσο απεφύγε να απαντήσει αν θα μπει πλάφον στις κύριες συντάξεις κι αν θα κοπούν όσες ενδεχομένως φτάνουν τις 3.000 ευρώ. «Δεν ξέρω αν υπάρχουν τέτοιες συντάξεις», είπε. Εμφανίστηκε δε βέβαιος ότι δεν θα υπάρξουν απώλειες κατά την ψήφιση των κρίσιμων νομοσχεδίων για το ασφαλιστικό και τα κόκκινα δάνεια για την πρώτη κατοικία, ενώ απέκλεισε το ενδεχόμενο να γίνει δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό.

Βεβαίως η κυβέρνηση έχει ήδη αναλάβει τη δέσμευση να περιορίσει τη δαπάνη του ασφαλιστικού κατά 1,8 δισ. ευρώ το 2016. Όμως μετά τις δηλώσεις του αντιπροέδρου της Κομισιόν Βάλντις Ντομνιρόφσκις περί ισοδύναμων στο Μέγαρο Μαξίμου αισιοδοξούν ότι μπορεί τελικώς να αποτραπεί η μείωση των κύριων συντάξεων. Όσον αφορά τα κόκκινα δάνεια, οι πληροφορίες αναφέρουν πως η κυβέρνηση θα επιδιώξει να αποτρέψει την παραχώρηση στα «κορδάκι» δανείων πρώτης κατοικίας με εξαιρέση ενδε-

Ο Αλέξης Τσίπρας ποντάρει πολλά στη θετική πρώτη αξιολόγηση, καθώς θα σημάνει την εκταμίευση 5,7 δισ. ευρώ από τον ESM και την έναρξη των διαπραγματεύσεων για την ελάφρυνση του χρέους. Πάντως χθες ο Αλέκος Φλαμπουράρης, λέγοντας ότι δεν θα κοπούν οι κύριες, προανήγγειλε μειώσεις στις επικουρικές σε ποσοστό 15% έως 20%.

χομένως τις πάρα πολύ μεγάλες, τις πολυτελείς κατοικίες, αφού μόνον για αυτές εκτιμάται ότι θα επιδειχθεί προς το παρόν ενδιαφέρον από τα distress funds. Όσον αφορά τα καταναλωτικά δάνεια και αυτά των μικρών επιχειρήσεων, το Μαξίμου πιστεύει ότι θα κατορθώσει να βρει μία συμβιβαστική λύση με τους δανειστές.

Πάνε πίσω τα φορολογικά

Το νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό και στη συνέχεια αυτό για τα κόκκινα στεγαστικά

και μικροεπιχειρηματικά δάνεια είναι στην κορυφή των κυβερνητικών σχεδιασμών για τις αρχές του 2016, με στόχο την ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης, ώστε να ανοίξει η συζήτηση για την ελάφρυνση του χρέους.

Οι δυσκολίες της κυβέρνησης ενδέχεται να είναι μικρότερες απ' ό,τι αρχικά είχε υπολογιστεί, καθώς σύμφωνα με κυβερνητική πηγή κάποια μέτρα του τρίτου μνημονίου πιθανόν να πάνε πιο πίσω. Συγκεκριμένα σύμφωνα με την ίδια πηγή η κυβέρνηση φέ-

ρεται να βρίσκεται σε συνεννόηση με τους εκπροσώπους των δανειστών, επιδιώκοντας να βρουν εκτός προαπαιτούμενων της πρώτης αξιολόγησης μέτρα όπως η φορολόγηση των αγροτών, η αύξηση των φόρων για τα εισοδήματα από ενοίκια, ακόμη και το νέο φορολογικό νομοσχέδιο. Η ίδια κυβερνητική πηγή αναφέρει ότι οι εταίροι εμφανίζονται διατεθειμένοι να το συζητήσουν, εφόσον εκπληρωθούν οι άλλες δύο υποχρεώσεις οι οποίες σχετίζονται με το ασφαλιστικό και τα κόκκινα δάνεια. Κάτι τέτοιο αναμένεται να δώσει πολύτιμες ανάσες στο Μαξίμου, ώστε να μπορέσει να μεγαλύτερη άνεση να διαχειριστεί τις οποίες αντιρρήσεις υπάρχουν στο εσωτερικό της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, ακόμη δε και να εργαστεί για τη διεύρυνσή της.

... κατανόηση των δανειστών δεν θα είναι ασφαλώς χωρίς ανταλλάγματα. Επιδιώξή τους είναι μέσω της ελάφρυνσης του πακέτου των προαπαιτούμενων να επιτύχουν καλύτερα αποτελέσματα από ελληνικής πλευράς όσον αφορά τη διαχείριση του προφυγικού, ώστε να μετριάσουν οι επιπτώσεις στις δικές τους χώρες από την αθρόα άφιξη των προσφύγων.

Επιπλέον οι εκπρόσωποι των δανειστών και κυρίως αυτοί των ευρωπαϊκών θεσμών φαίνονται να αντιλαμβάνονται τον κίνδυνο πολιτικής ασταθειας που μπορεί να υπάρξει, στην περίπτωση που η κυβέρνηση κληθεί να περάσει μια κι έξω ένα εξαιρετικά βαρύ πακέτο μέτρων.

ΕΠΑΦΕΣ ΤΣΙΠΡΑ ΣΤΟ ΝΤΑΒΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ο πρωθυπουργός επιδιώκει κι εκείνος να κερδίσει χρόνο, ώστε αξιοποιώντας κάποιες θετικές ειδήσεις, όπως η έναρξη της συζήτησης για το χρέος και η διαπραγμάτευση για την πιθανή αποχώρηση του ΔΝΤ από το πρόγραμμα, να περάσει το επόμενο δύσκολο πακέτο μέτρων. Ο Αλέξης Τσίπρας ποντάρει πολλά στη θετική πρώτη αξιολόγηση, καθώς κάτι τέτοιο θα σημάνει την εκταμίευση 5,7 δισ. ευρώ από τον ESM και την έναρξη των διαπραγματεύσεων για την ελάφρυνση του χρέους. Επίσης στο Μέγαρο Μαξίμου υπάρχει η αισιοδοξία ότι το ίδιο το ΔΝΤ μπορεί να είναι εκείνο που θα αποφασίσει να μη συμμετάσχει στη χρηματοδότηση του τρίτου μνημονίου,

αλλά να παραμείνει σε αυτό ως τεχνικός σύμβουλος, επιλογή που θα ικανοποιήσει τόσο την Ελλάδα όσο και τη Γερμανία και άλλες χώρες που απαιτούν την παραμονή του Ταμείου στο πρόγραμμα.

Όλα αυτά αναμένεται να συζητηθούν στις επαφές τις οποίες θα έχει ο πρωθυπουργός με διάφορους ηγέτες στο περιθώριο του οικονομικού φόρουμ στο Νταβός, στο οποίο σύμφωνα με κυβερνητικές πηγές πρόκειται να συμμετάσχει. Ειδικότερα οι πληροφορίες αναφέρουν ότι ο κ. Τσίπρας θα μεταβεί στο Νταβός στις 21 και 22 Ιανουαρίου, όπου αναμένεται να έχει συναντήσεις μεταξύ άλλων με τη γερμανίδα καγκελάριο Αγκελα Μέρκελ και τη διευθύντρια του ΔΝΤ Κριστίν Λαγκάρντ.

Από τη σφαιρική γνώση στις «χρήσιμες» δεξιότητες

Δίνοντας την κατευθυντήρια γραμμή της νέας εκπαιδευτικής πολιτικής, στο πλαίσιο του «Εθνικού Διαλόγου για την Παιδεία», ο πρόεδρος της επιτροπής Αντώνης Λιάκος δήλωσε ότι «το σχολείο πρέπει να λειτουργήσει με λιγότερο κόπο, αλλά πιο έξυπνα. Αυτή τη δυνατότητα την προσφέρει η νέα ηλεκτρονική εποχή [...] Οι μαθητές, από παθητικοί αποδέκτες γνώσεων, πρέπει να μάθουν τη μέθοδο να λύνουν προβλήματα και να χειρίζονται πληροφορίες. Να μάθουν να μαθαίνουν πώς να μαθαίνουν»

ΑΠΕ-ΜΠΕ / ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

► Του **ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΤΣΙΚΑ**

χει γίνει κανόνας, στις νεότερες τοποθετήσεις σχετικά με την εκπαιδευτική πολιτική, η ανάγκη αλλαγής του εκπαιδευτικού συστήματος μπροστά στην πραγματικότητα της «παγκόσμιας κοινωνίας της γνώσης» και της «παγκόσμιας κοινωνίας των πληροφοριών» που έχει πρόσφατα σχηματισθεί. Στα πλαίσια αυτά, τα τελευταία χρόνια, στις θεραπευτικές αγωγές που προτείνονται για την εκπαίδευση προβάλλει το σύνθημα «εκμάθηση της μάθησης» ή λαϊκότερα «μαθαίνω πώς να μαθαίνω».

Δεν υπάρχει κείμενο της Ε.Ε. και του ΟΟΣΑ για την εκπαιδευτική πολιτική που να μην επικεντρώνεται (ως υποτίθεται αντίδοτο στα «παρωχημένα αναλυτικά προγράμματα», στην «κουραστική εγκύκλια γνώση» και στην «αποστήθιση και τη μηχανική μάθηση» που «μετατρέπει τους μαθητές σε παθητικούς αποδέκτες») στη μέθοδο «μαθαίνω πώς να μαθαίνω»

(learning to learn), η οποία αποτελεί, μάλιστα, μια από τις οκτώ δεξιότητες που έχει αποφασίσει η Ε.Ε. ότι πρέπει να δίνονται μέσω της εκπαιδευτικής διαδικασίας για τη «διά βίου μάθηση».

Διά στόματος Λιάκου

Πριν από λίγες μέρες, στις «Αφιερωτικές θέσεις για τον Εθνικό και Κοινωνικό Διάλογο για την Παιδεία», ο πρόεδρος της επιτροπής Αντώνης Λιάκος, αντιγράφοντας την κατευθυντήρια αυτή γραμμή, σημείωσε: «Το σχολείο χρειάζεται να απελευθερωθεί από ένα πρόγραμμα παρωχημένων, που φορτώνει τα παιδιά και τους γονείς τους κουραστικές, ανούσιες και κατακερματισμένες γνώσεις».

Το σχολείο πρέπει να λειτουργήσει με λιγότερο κόπο, αλλά πιο έξυπνα. Αυτή τη δυνατότητα την προσφέρει η νέα ηλεκτρονική εποχή. Πρέπει να ξανασχεδιαστούν τα αναλυτικά προγράμματα, να ενισχύσουμε τη σχέση δασκάλων και μαθητών, την πρόσωπο με πρόσωπο

διδασκαλία. Οι μαθητές, από παθητικοί αποδέκτες γνώσεων, πρέπει να μάθουν τη μέθοδο να λύνουν προβλήματα και να χειρίζονται πληροφορίες. Να μάθουν να μαθαίνουν πώς να μαθαίνουν».

Σύμφωνα με αυτή τη λογική, το κύριο ζήτημα είναι να βρει το εκπαιδευτικό σύστημα μια λύση που να αντιμετωπίζει την πληθώρα των γνώσεων-πληροφοριών, με τις οποίες έρχεται σε επαφή ο σύγχρονος άνθρωπος. Η «λογική» εκμάθησή τους είναι πρακτικά αδύνατη. Είναι επίσης φανερό ότι και η μηχανική απομνημόνευσή τους είναι αδύνατη, αλλά και παιδαγωγικά ανεπιθύμητη. Από την άλλη, υποστηρίζουν ότι οι ίδιες οι πληροφορίες έχουν ημερομηνία λήξης, παλιώνουν ταχύτατα, απαξιώνονται πολύ γρήγορα και τη σειρά τους παίρνουν νέες γνώσεις-πληροφορίες, που κι αυτές δεν αργούν να παλιώσουν. Αρα τι απομένει; Να εξοπλιστεί ο νέος άνθρωπος από το σχολείο με δεξιότητες εύρεσης, επιλογής, οργάνωσης

και επεξεργασίας των πληροφοριών που χρειάζεται.

Εργαλειακή λογική

Το «μαθαίνω πώς να μαθαίνω» προβάλλεται σαν το ελιξίριο της σύγχρονης παιδαγωγικής που αντιμετωπίζει την πλημμυρίδα πληροφοριών και την παλαιώση των γνώσεων. Πρόκειται για μια νέα ανακάλυψη του τροχού που χρησιμοποίησε ιδιαίτερα και στη διά βίου εκπαίδευση, το άλλο βροντερό σύνθημα της εποχής της «νέας οικονομίας». Σύμφωνα με την επίσημη εκπαιδευτική ρητορική, ικανός για το μέλλον είναι όποιος είναι σε θέση να αναζητήσει μέσα στην πλημμύρα των πληροφοριών, που πέφτει επάνω του, εκείνη που έχει σημασία για μια συγκεκριμένη ενέργεια.

Η «εκμάθηση της μάθησης», προτεραιότητα της κυρίαρχης εκπαιδευτικής πολιτικής, στηρίζεται σε ένα είδος γενικής μόρφωσης, το οποίο δεν καλλιεργεί και δεν αναπτύσσει τη συνθετική-αναλυτική σκέψη,

Το ζητούμενο για τη μορφωτική αντίληψη της νεοφιλελεύθερης αναδιάρθρωσης δεν είναι η σύνθεση των γνώσεων, η κατανόηση της κοινωνίας και του κόσμου, πολύ περισσότερο δεν είναι η ανάπτυξη δυνατοτήτων για την αλλαγή της κοινωνίας. Το ζητούμενο είναι η ανάπτυξη της «εκμάθησης», με στόχο την επιλεκτική αξιοποίηση τεμαχισμένων γνώσεων σε συνθήκες εργασίας που αλλάζουν. Μιλάμε για τον εφοδιασμό του μαθητή με ένα «κουτί πρώτων βοηθειών» γεμάτο βασικές γνώσεις/δεξιότητες, με τις οποίες θα βγει στην αγορά εργασίας

δεν δίνει τις βάσεις για την ερμηνεία της κοινωνίας και του κόσμου. Ο υπερτονισμός του «μαθαίνω πώς να μαθαίνω», αποσυνδεδεμένος από το «τι και για ποιο σκοπό μαθαίνω», αποτελεί φανερά υποτίμηση της ουσίας της μόρφωσης.

Πρόκειται, σύμφωνα με τον πανεπιστημιακό Γιώργο Γρόλλιο, για ένα είδος γενικής μόρφωσης με κεντρικό χαρακτηριστικό την πολυδιάσπαση της γνώσης, τον κατακερματισμό της. Από αυτόν τον ασύνδετο γαλαξία γνώσεων θα αξιοποιηθούν, αργότερα, στην παραγωγή μόνο οι ελάχιστες άμεσα χρήσιμες. Οι υπόλοιπες γενικές γνώσεις είναι αναγκαίες απλά και μόνο για την ανάπτυξη της «εκμάθησης της μάθησης», στη βάση της εργαλειοακής λογικής που με τη σειρά της θα αποτελεί την προϋπόθεση της κατάρτισης-επανακατάρτισης, με στόχο τη πρόληψη και αποτελεσματική προσαρμογή των ελαστικών εργαζομένων στις αλλαγές συνθηκών εργασίας.

Η «εκμάθηση της μάθησης» της νεοφιλελεύθερης αναδιάρθρωσης δεν στοχεύει στην κατανόηση του κόσμου και της κοινωνίας, καθώς αποτελεί μια

αποστεωμένη καρικατούρα της «εκμάθησης της μάθησης» που προώθησε το κίνημα της νέας αγωγής. Βασίζεται στον κατακερματισμό της γνώσης, στην άρνηση του ενιαίου χαρακτήρα της. Μειώνει στο ελάχιστο το βάθος της γνώσης και έτσι αποδιάρθρωνει την παράδοση του κινήματος της νέας αγωγής, αξιοποιώντας επιλεκτικά στοιχεία από αυτό το αστικό ρεύμα, των οποίων αλλάζει ριζικά το περιεχόμενο.

Το ζητούμενο για τη μορφωτική αντίληψη της νεοφιλελεύθερης αναδιάρθρωσης δεν είναι η σύνθεση των γνώσεων, η κατανόηση της κοινωνίας και του κόσμου, πολύ περισσότερο δεν είναι η ανάπτυξη δυνατοτήτων για την αλλαγή της κοινωνίας. Το ζητούμενο είναι η ανάπτυξη της «εκμάθησης της μάθησης», με στόχο την επιλεκτική αξιοποίηση τεμαχισμένων γνώσεων σε συνθήκες εργασίας που αλλάζουν. Μιλάμε για την εξοικείωση του μαθητή με δεξιότητες απαραίτητες στην αγορά εργασίας, τον εφοδιασμό του με ένα «κουτί πρώτων βοηθειών» γεμάτο βασικές γνώσεις/δεξιότητες με τις οποίες θα βγει στην αγορά εργασίας.

Πληροφορίες και κριτική σκέψη

Για να αποφύγουμε κάθε αχρείαστη παρεξήγηση επισημαίνουμε ότι η εκμάθηση μεθόδων μελέτης δεν είναι μια διαδικασία έξω από τη λογική της παιδαγωγικής. Προβληματικός γίνεται ο υπερτονισμός της μεθόδου από την κυρίαρχη πολιτική, καθώς αποσιπάται από τα περιεχόμενα της διδασκαλίας-μάθησης και κυριεύουμε την αθρία των γνώσεων από τον σκοπό της όλης μορφωτικής διαδικασίας.

Βεβαίως, ο άνθρωπος δεν μπορεί και δεν πρέπει να απομνημονεύει τα πάντα, αλλά εδώ χρειάζεται προσοχή, για να μην πετάμε μαζί με τα απόνερα και το παιδί: Δεν μπορούμε να διαγράφουμε την αθρία των γνώσεων. Σύμφωνα με τον παιδαγωγό Γιώργο Μωρατίτη, η γνώση είναι αναγκαία συνθήκη, επειδή είναι η δημιουργική αντανάκλαση της πραγματικότητας στη συνείδηση του ανθρώπου. Χωρίς αυτήν δεν υπάρχει διάνοια, δεν υπάρχει λειτουργία όχι μονάχα γνωστική, αλλά ούτε και συναισθηματική και βουλητική.

Το πρόβλημα είναι τι είδους γνώσεις αποκτάμε και πώς. Η απομνημόνευση και ο αποθη-

σαρισμός των γνώσεων δεν είναι κακό, είναι η προϋπόθεση της διάνοησης, είναι οι προλαμβάνουσες παραστάσεις πάνω στις οποίες θεμελιώνεται και κάθε καινούργια γνώση και κάθε προσπάθεια, ενώ το κατευθείαν αρνητικό είναι η αποσπαστικότητα, που και άγονη είναι και σπατάλη δυνάμεων συνιστά, γιατί δεν έχει τη μονιμότητα της αφομοιωμένης γνώσης και σύνθεση με τις γνώσεις άλλων πεδίων.

Η συσσώρευση πολλών γνώσεων στα αναλυτικά προγράμματα και ο βομβαρδισμός του μαθητή με αυτές δεν σημαίνει ότι οι μαθητές που κατέχουν πολλές γνώσεις αποκτούν αυτόματα και την ικανότητα της κριτικής σκέψης. Φυσικά και το αντίστροφο είναι προβληματικό, να περιμένουμε ότι ένας άνθρωπος που δεν έχει γνώσεις και δεν έχει σχέση με τον τρόπο παραγωγής της γνώσης μπορεί να μάθει να σκέφτεται κριτικά αν του διδάξουμε σε φόρμουλες τη διαλεκτική ή την τυπική λογική.

Ειδοποιός διαφορά

Το σχολείο, με τον τρόπο που λειτουργεί σήμερα, παρέχει στους μαθητές πληρο-

φορίες. Ομως, η πληροφορία δεν είναι γνώση. Η ειδοποιός διαφορά ανάμεσα στη γνώση και την πληροφορία έγκειται, ανάμεσα στα άλλα, στο ότι η πρώτη είναι οργανικά δεμένη με τους τρόπους και τους μηχανισμούς παραγωγής της, ενταγμένη στον συνεκτικό αρμό μιας επιστήμης που της δίνει ευρύτερο νόημα και παραπέρα ερμηνευτική δυνατότητα να νέων γνωστικών πεδίων για επόμενες μαθητικές εργασίες. Η παρουσίαση στους μαθητές μόνο πληροφοριών καθιστά αδύνατη την επεξεργασία και την ιεράρχησή τους σε «χρήσιμες» και «άχρηστες». Καθιστά, επίσης, τους μαθητές ανήμπορους να ερμηνεύσουν και να ταξινομήσουν τις επόμενες πληροφορίες που θα προ-λοβήσουν.

Τι σημαίνουν τα παραπάνω; Οτι κάθε άνθρωπος για να δραστηριοποιηθεί είναι απαραίτητο να έχει «αποθηκεύσει» δημιουργικά έναν ορισμένο όγκο γνώσεων. Πώς αλλιώς θα μπορούσε να εγχειρήσει ο χειρουργός που διαβέται μεν άριστους στρατηγικές εύρεσης και οργάνωσης των πληροφοριών αλλά όχι και «έτοιμες» γνώσεις που να τις εφαρμόσει;

ΕΥΡΩΚΙΝΗΣΗ / ΧΡΗΤΟΣ ΜΠΟΝΗΣ

Η απειλή της φτώχειας των συνταξιούχων στην Ευρώπη

► Των **ΣΑΒΒΑ Γ. ΡΟΜΠΟΛΗ**, ομότ. καθηγητή Παντείου Πανεπιστημίου, **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. ΜΠΕΤΣΗ**, υποψήφιου διδάκτορα Παντείου Πανεπιστημίου

ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ, μεταξύ των άλλων, του υψηλού επιπέδου της ανεργίας, της συρρίκνωσης της απασχόλησης και της γήρανσης του πληθυσμού (μείωση του ποσοστού γονιμότητας και αύξηση του προσδόκιμου ζωής), στέρσαν και στερούν από το σύστημα κοινωνικής προστασίας σημαντικούς πόρους, που σε μεγάλο βαθμό επηρεάζουν αρνητικά τη βιωσιμότητα και την κοινωνική του αποτελεσματικότητα. Επίσης, οι εξελίξεις αυτές συνοδεύτηκαν από τη σταδιακή και σοβαρή συρρίκνωση των συνταξιοδοτικών παροχών την περίοδο 1990 - 2015 στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να οδηγήσουν, όπως και στην Ελλάδα, στη θωράκιση της οικονομικής κατάστασης των συνταξιοδοτικών συστημάτων, εν όψει μάλιστα της επερχόμενης μετά το 2008 χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης. Παράλληλα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προειδοποίησε από τις αρχές της δεκαετίας του 2000 ότι «η προοπτική της γήρανσης του πληθυσμού (...) συνιστά σημαντική πρόκληση για την εξασφάλιση της επάρκειας και της βιωσιμότητας των συνταξιοδοτικών συστημάτων».

Η γήρανση του πληθυσμού θα συντελεσθεί σε τέτοια κλίμακα που, εάν υπάρξουν οι κατάλληλες μεταρρυθμίσεις, υπάρχει ο κίνδυνος υπονόμευσης (...) της σταθερότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση». Όμως, οι ανησυχίες αυτές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις επιπτώσεις της γήρανσης του πληθυσμού στα συνταξιοδοτικά συστήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ερμηνεύτηκαν ουσιαστικά ως θεμελιώδης αιτία των ελλειμμάτων των συνταξιοδοτικών ταμείων στην Ευρώπη. Έτσι, η μονομερής αυτή προσέγγιση της γήρανσης του πληθυσμού είχε και έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση των συντάξεων και την προώθηση ιδιωτικών συνταξιοδοτικών σχημάτων. Στην κατεύθυνση αυτή, χαρακτηριστική περίπτωση αποτελεί, μεταξύ των άλλων, το γερμανικό συνταξιοδοτικό σύστημα, όπου με τις συνεχιζόμενες κοινωνικοασφαλιστικές παρεμβάσεις αποδεικνύεται από τη σχετική αναλογιστική μελέτη ότι στο παρόν και το μέλλον οι επιπτώσεις του δημογραφικού ελλείμματος θα καλύπτονται από τη σταδιακή αύξηση των εισφορών και τη σταδιακή μείωση των συνταξιοδοτικών παροχών.

ΑΝΤΙΘΕΤΑ, η εναλλακτική επιλογή προϋποθέτει τη διαμόρφωση μιας δυναμικής και μακράς πνοής δημογραφικής πολιτικής, ικανής να χρηματοδοτήσει και να θωρακίσει το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης με νέους πόρους που θα προέρχονται από τις αναπτυξιακές αποδόσεις της γερμανικής και γενικότερα της ευρωπαϊκής οικονομίας. Η παρατήρηση αυτή σημαίνει ότι οι κατευθύνσεις των κρατών-μελών κατά την περίοδο 1990-2015 στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης επικεντρώνονται, μεταξύ των άλλων, στη μεταβίβαση σημαντικών βαρών στις νέες γενεές και στην εξατομικευμένη μετάθεση της χρηματοδότησης περισσότερων ασφαλιστικών κινδύνων στους ασφαλισμένους. Κατά συνέπεια, όπως αποδεικνύεται εκ του αποτελέσματος, οι ανησυχίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την γήρανση του πληθυσμού, παρά το γεγονός ότι αποτελεί ένα πραγματικό και ανησυχητικό πρόβλημα για την Ευρωπαϊκή Ένωση, εντούτοις παρουσιάστηκαν στα κράτη-μέλη ως απλή διαπίστωση (χωρίς στρατηγική και πόρους αντιμετώπισής του) ενός οικονομικού και κοινωνικού ζητήματος, προκειμένου, κυρίως, να νομιμοποιηθούν ιδεολογικά οι ασκούμενες κοινωνικοασφαλιστικές πολιτικές, οι οποίες είχαν και έχουν ως κεντρικό στόχο τη σταδιακή συρρίκνωση της κρατικής χρηματοδότησης της

κοινωνικής ασφάλισης.

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΣΤΟΧΟ αυτού του προσανατολισμού των κρατών-μελών αποτελεί η ανταπόκρισή τους στις δεσμεύσεις ευθυγράμμισης και προσαρμογής στις κατευθύνσεις του Μάαστριχτ και του Συμφώνου Σταθερότητας. Στις συνθήκες αυτές των περιοριστικών κοινωνικοασφαλιστικών πολιτικών κατά την περίοδο 1990-2015 αναδεικνύεται, μεταξύ των άλλων, στα συνταξιοδοτικά συστήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης η απειλή της φτώχειας των σημερινών και των μελλοντικών συνταξιούχων. Στην κατεύθυνση αυτή, το σοβαρότερο και μεγαλύτερο πρόβλημα, σχεδόν σε όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως και στην Ελλάδα (εκτός του Λουξεμβούργου και της Ελβετίας και Ν. Ζηλανδίας εκτός Ε.Ε.) αποτελεί η απόλυτη σύνδεση του ποσού της σύνταξης με το εισόδημα ολόκληρου του εργασιακού και ασφαλιστικού βίου, γεγονός που δεν παρέχει καμία δυνατότητα αναδιανομής σε όφελος των ανέργων, των ευέλκτικα απασχολούμενων και των κοινωνικά αποκλεισμένων.

ΕΤΣΙ, ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ με χαμηλό εισόδημα, με αρκετά χρόνια ανεργίας, εποχιακής απασχόλησης και ευελξίας της εργασίας, που αποτελούν σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό τον κανόνα της αγοράς εργασίας στην Ελλάδα και την υπόλοιπη Ευρώπη, ιδιαίτερα κατά την περίοδο της οικονομικής κρίσης και ύφεσης, θα βρεθούν ως συνταξιούχοι με δικαιούμενο ποσό σύνταξης κάτω από το όριο της φτώχειας (Ελλάδα - 655 ευρώ τον μήνα, 2015) της χώρας τους.

Όμως, σε ορισμένες χώρες (Ολλανδία, Δανία, Ελλάδα, Ελβετία) όπου εφαρμόζεται η βασική σύνταξη, αποδεικνύεται ότι αποτρέπεται, ως έναν βαθμό, η απειλή της φτώχειας των συνταξιούχων, επειδή πρόκειται για το ποσό της σύνταξης που καταβάλλεται χωρίς εισοδηματικά κριτήρια και ανεξάρτητα από τα εισοδήματα του εργασιακού βίου. Αντίθετα, στα συνταξιοδοτικά συστήματα που εμπεριέχουν ιδιωτικά σχήματα (π.χ. Αγγλία) οι συνταξιούχοι είναι περισσότερο εκτεθειμένοι στην απειλή της φτώχειας.

Με τα δεδομένα αυτά της απειλής της φτωχοποίησης των συνταξιούχων, σε συνδυασμό με την αύξηση του προσδόκιμου ορίου ζωής, τα περισσότερα κράτη-μέλη καταφεύγουν, ανεπιτυχώς, στη μετανάστευση, τη μείωση των συντάξεων και τη σταδιακή αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης, με την αυξητική σύνδεσή του με την αύξηση του προσδόκιμου ζωής, χωρίς να αποτρέπεται η προοπτική φτωχοποίησης του συνταξιοδοτημένου πληθυσμού.

ΑΝΤΙΘΕΤΑ, είναι φανερό ότι η απειλή της φτώχειας των συνταξιούχων στην Ελλάδα και την Ευρώπη είναι δυνατόν να αποτραπεί κατά αποτελεσματικό τρόπο με την άμεση υλοποίηση μιας ολοκληρωμένης δημογραφικής πολιτικής που θα στοχεύει στην ανανέωση του πληθυσμού, την αύξηση του αριθμού των οικονομικά ενεργών, καθώς και του αριθμού των απασχολούμενων σε σχέση με τον αριθμό των συνταξιούχων. Πράγματι, από την άποψη αυτή, όπως έχει αποδειχθεί από την επιστημονική έρευνα στην Ευρώπη, η μετανάστευση αδυνατεί να επιλύσει το δημογραφικό έλλειμμα, το οποίο όμως, ως έναν βαθμό, αμβλύνει και μετατοπίζει χρονικά την οξεία και την κρισιμότητά του.

6. ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΧΩΡΑ ΣΕ ΝΑΡΚΟΠΕΔΙΟ

Μέσο: . . . . . ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 31/12/2015 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 31/12/2015

Σελίδα: 6

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΧΩΡΑ ΣΕ ΝΑΡΚΟΠΕΔΙΟ

- Κουρασμένη από την εφαρμογή των μέτρων και σε πλήρη αντίθεση με την κοινωνία καλησορίζει το '16
- Σύμφωνο συμβίωσης και στράτευση γυναικών προκαλούν κόντρες μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ

Σε ένα εντελώς θολό τοπίο υποδέχεται το 2016 η χώρα μας. Στη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ εμφανίζονται τα πρώτα σημάδια κόπωσης τόσο από την εφαρμογή των σκληρών μνημονιακών μέτρων όσο κυρίως από την αδυναμία της να παρουσιάσει ένα εναλλακτικό πακέτο προτάσεων που να οδηγή στην ανάπτυ-

ξη, στην ενίσχυση της απασχόλησης, στην ανακούφιση των κοινωνικά αδυνάμων. Την ίδια ώρα, εντείνονται για ακόμα μια φορά οι πιέσεις των ξένων προς την Ελλάδα, πιέσεις που πλέον, εκτός των δημοσιονομικών παρεμβάσεων, αφορούν και σε θέμα εθνικής πολιτικής.

Στη δύση του 2015 ο Αλέξης Τσίπρας έχει

να αντιμετωπίσει τα ακριβώς αντίθετα προβλήματα από αυτά που αντιμετώπισε το περασμένο καλοκαίρι. Τότε ο πρωθυπουργός είχε απέναντί του μια Κ.Ο. που έβραζε και σημαίνοντα στελέχη, υπουργούς και πολιτειακούς θεσμούς, που έσπρωχναν τον ΣΥΡΙΖΑ σε διάσπαση. Είχε όμως στο πλευρό του τη συντριπτική πλειονότητα των

Μέσο: . . . . . ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 31/12/2015 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 31/12/2015

Σελίδα: 7

ψηφοφόρων του κόμματος αλλά και τη μεγάλη μερίδα της ελληνικής κοινωνίας, που πίστευαν στην επανεκκίνηση της χώρας, που δέχτηκαν με αξιοπρέπεια τη συμφωνία της 13ης Ιουλίου και που προσήλθαν στις κάλπες του Σεπτεμβρίου για να ανανεώσουν την εμπιστοσύνη τους προς τη συγκυβέρνηση. Εκατό μέρες μετά, η ομάδα Τσίπρα διατηρεί τον πλήρη έλεγχο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του κόμματος, έχοντας ξεπεράσει ανώδυνα τους σκοπέλους Σακελλαρίδη και Παναγούλη, και ατενίζει το δύσκολο μέλλον με σχετική αισιοδοξία. Ωστόσο, αρχίζει να χάνει, αν δεν έχει ήδη απωλέσει πλήρως, την κοινωνική στήριξη, το «γκελ» που έκαναν στους πολίτες ο Παππάς, ο Σκουρλέτης, ο Σπίρτζης, ο Κουρουμπλής και η υπόλοιπη παρέα του ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί, αυτή είναι η αλήθεια, η αίσθηση ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα απέδιδε κοινωνική δικαιοσύνη προκειμένου να κλείσουν οι πληγές δεκαετιών έχει μετριαστεί.

Ο ίδιος ο πρωθυπουργός από το βήμα της Βουλής είχε δείξει την κοινωνική αδικία ως γενεσιουργό αιτία της πολιτικής αστάθειας αλλά και της οικονομικής αβεβαιότητας. Και είχε επισημάνει ότι ακόμα και υπό αυτές τις δύσκολες συνθήκες το πρώτο μέλημα της κυβέρνησής του θα ήταν η αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, η διανομή των βαρών αναλογικά με τη δυνατότητα που έχει ο κάθε πολίτης να τα σηκώσει, η νομοθέτηση ευνοϊκών αντιμέτρων, όπως ο νόμος των 100 δόσεων, η ελάφρυνση της πραγματικής οικονομίας κ.λπ. Η δύσκολη πραγματικότητα δείχνει, ωστόσο, ότι οι βαρείς και άδικοι φόροι είναι εδώ, επικρέμανται ως αντανάπτυξιακή δαμόκλειος σπάθη πάνω από τα κεφάλια των Ελλήνων.

Σε δύσκολη θέση

Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι γίνεται προσπάθεια. Προσπάθεια που μέχρι στιγμής όμως δεν έχει φέρει αποτελέσματα. Αντιθέτως, πριν αυτά γίνουν αντιληπτά από τους Έλληνες, ως ανάσα ζωής σε μια πενταετή πορεία προς την καταστροφή, απαιτούνται νέες θυσίες και νέα μέτρα που φέρουν την υπογραφή της αριστερής κυ-

βέρνησης, όπως το νέο ασφαλιστικό, το φορολογικό των αγροτών, η ολοκληρωμένη πρόταση για τα «κόκκινα» δάνεια. Ακόμα και η διάθεση που δείχνει η κυβέρνηση να «τρέξει» προκειμένου να κλείσει τα «βαριά θέματα» εντός του πρώτου διμήνου του 2016 «σκοντάφτει» στην απροθυμία των δανειστών να δεχτούν έστω τα ελάχιστα, τα μίνιμουμ στη διαπραγμάτευση. Κάπως έτσι πήρε αναβολή το παράλληλο πρόγραμμα –στο Μαξίμου επιμένουν ότι σε μερικές μέρες θα υποβληθεί εκ νέου– που εξασφάλιζε τα απολύτως απαραίτητα για τους πλέον αναξιοπαθούντες.

Η κυβέρνηση βρίσκεται σε δύσκολη θέση, αντιμετωπίζοντας την ισχύ των δανειστών, των Γερμανών που ηγεμονεύουν την Ευρώπη και επιβάλλουν την πολιτική τους ως ευρωπαϊκή πολιτική, και των θεσμών-υποχείριων των αγορών. Και ήδη διαπιστώνει με ανησυχία ότι οι παρεμβάσεις των ξένων πολλαπλασιάζονται και επεκτείνονται

σε θέματα που εκφεύγουν της δημοσιονομικής προσαρμογής. Το προσφυγικό, ένα μείζον ζήτημα που έρχοζε μεγαλύτερης προσοχής από τους ευρωπαϊκούς φορείς, χρεώθηκε σχεδόν αποκλειστικά στη χώρα μας, η οποία στοχοποιήθηκε και πάλι ακόμα κι από τους απίθανους ηγέτες των χωρών του πρώην ανατολικού μπλοκ. Θα απέδιδε όμως ποτέ ο περίφημος κ. Όρμπαν, ο πρωθυπουργός της Ουγγαρίας, ευθύνες στη χώρα μας για την κατάσταση στα εθνικά σύνορα των χωρών της Κεντρικής Ευρώπης, αν δεν μας είχαν στοχοποιήσει πρώτα οι Γερμανοί;

Κατά τα άλλα, σε ό,τι αφορά στις απαιτήσεις μας από τους ίδιους, ούτε λόγος να γίνεται. Έτσι, ο ευρωβουλευτής Νότης Μαριάς μπορεί και καταγγέλλει σήμερα την κυβέρνηση που δεν ενέγραψε στον προϋπολογισμό τις ανεξόφλητες γερμανικές αποζημιώσεις, όπως εξήγγελλε έναν χρόνο πριν ο Αλέξης Τσίπρας. Έτσι, ο υπουργός Υποδομών και Δικτύων, Χρήστος Σπίρτζης, ο οποίος αναγκάστηκε να υπογράψει τη σύμβαση παραχώρησης των 14 περιφερειακών αεροδρομίων στη Fraport με βαριά καρδιά, βλέπει τώρα τον εκλεγμένο με τον ΣΥΡΙΖΑ περιφερειάρχη Ιονίων Νήσων, Θεόδωρο Γαλιατσάτο, να του προσκομίζει

